

tyske Værnemagt, som i 1932 endnu var afhængig af Versaillestraktatens Militærbestemmelser og reduceret til en hvervet Hær paa 100 000 Mand og en begrænset Flaade, og som den Gang ikke havde noget militært Flyvevaaben, var indtraadt en fuldstændig Ændring ved Gennemførelsen af almindelig Værnepligt i Tyskland og Tysklands Oprustning paa alle Omraader, ikke mindst paa Luftvaabenets Omraade. — Men ogsaa i *militærteknisk* Henseende var Situationen helt forandret, særlig ved, at Flyvevaabenet mere og mere var kommet i Forgrunden og maatte antages at faa afgørende Betydning i en kommende Krig. Ikke mindst for en Stat som Danmark vilde Luftforsvaret have den største Betydning med Henblik paa at bevare Regeringens Handfrihed og sætte den i Stand til at sikre Landets Neutralitet og hindre Misbrug, der kunde inddrage det i Konflikter. De svenske Socialdemokrater havde da ogsaa nylig foreslaaet at anvende 26,5 Mill. Kr. til Øgelse af Luftforsvaret. — Naar de Konservative nu stillede Forslag om øjeblikkelige Bevillinger til Flyvevaabenet og Luftforsvaret, var Aarsagerne flere. Dels haabede man at kunne samle almindelig Tilslutning om et saadant Forslag og derved danne en frugtbar Indledning til kommende Drøftelser af hele Forsvarets Organisation, dels var hurtig Handling særlig paa dette Omraade paatrængende nødvendig, dels var Spørgsmaalet om Luftforsvaret blevet udskudt, da den gældende Lov blev gennemført. Det var Tanken at bringe Hærens og Søværnets Antal af Flyvemaskiner op paa ca. 200. — Taleren anbefalede Lovforslaget til Tingets Velvilje og til hurtig Behandling, idet han betonede, at Forslagets Fremsættelse var en Opfordring, særlig til Regeringen, om at undersøge, hvorvidt »Tiden nu ikke skulde være inde til at faa dette store Spørgsmaal tilfredsstillende løst og Samling tilvejebragt til Sikring af vor Frihed, Selvbestemmelsesret og Fred«.

*Forsvarsministeren* henviste til, at Regeringen i nogen Tid havde haft Undersøgelser i Gang angaaende mulige Ændringer i Forsvarsordningen af 1932. Naar disse var tilendebragt, vilde det vise sig, om Regeringen paa det foreliggende Grundlag vilde fremsætte Lovforslag, som Partierne kunde tage Stilling til, eller om det maaske vilde være hensigtsmæssigt under en eller anden Form først at drøfte Undersøgelsens Resultat med Repræsentanter for Lovgivningsmagten. — Ministeren var enig med Forslagsstillerne i, at Forholdene i Europa er alvorlige, men Kaprustningerne i de store Lande kunde ikke være noget Mønster for Danmark. »Vi maa selvfølgelig overveje vore Forhold i Sammenhæng med Folkeforbundets Bestræbelser for at betrygge Freden og for at skabe en international Retsordning, men vi maa samtidig gaa ud fra vort eget Lands Muligheder og Vilkaar,